

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 3. Prædicatio Evangelii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

& Matthias. Cum orassent ad Deum, ut ostenderet, quem elegisset, sortes missæ; & fors cecidit super Marthiam; ergo annumeratus est inter Apostolos, erantque iterum duodecim. Nempe: Petrus, Joannes, & Jacobus, filii Zebedæi, Andreas frater Petri, Philippus, Thomas, Bartholomæus, Matthæus, Jacobus, filius Alphæi, Simon de Cana, Judas filius Jacobi, & Matthias. De Barsaba justonarrant, cum aliquando venenum hausisset, nihil mali ei accidisse, sicut Servator illis promiserat, qui in eum credituri erant.

Sæculum I.

A. C. 34.

Papias ap.

Euseb. III.

hist. c. ult.

Marc. 16. 18.

§. III.

Prædicatio Evangelii.

Die Pentecostes, cum omnes Discipuli essent in eodem loco, hora tertia, id est nona matutina Spiritus S. venit super eos in ignearum linguarum forma, coeperuntque loqui varias linguas, laudantes Deum. Populi, qui undequaque ad diem festum Jerosolymam confluxerant, accurrentes circumstabant. Erant ibi ex omnibus mundi nationibus, quanquam omnes Religione Judæi. Nam ejusdem nationis reliquiæ a tempore captivitatis Babylonicæ per totum Orientem fuerant dispersæ, & post eversum Persarum Imperium ab Alexandro, in omnibus provinciis Regum Macedonum, ejus Successorum,

Act. 2.

A 2

forum,

Sæculum I.

A. C. 34.

Act. 2. 9.

forum, hæserunt. Erant ergo ibi Judæi Parthi, Medi, Elamytæ ex illa Persiæ parte, quæ hebraice Elam, græce Elymais dicebatur. Erant quidam ex Mesopotamia, & omnibus Asiæ minoris provinciis. Ex illa, quæ proprie Asia dicebatur, ex Cappadocia, Ponto, Phrygia, Pamphilia. Erant quidam ex Ægypto, & vicina Lybia, quæ dicebatur Cyrenaica. Erant quidam ex Arabia, ex insula Creta, ex ipsa urbe Romana. Quidam erant Judæi nativitate, quidam profelyti, id est, gentiles ad Religionem Judæorum conversi. Quidam erant Jerosolymitæ, veniebant enim ex omnibus Regionibus, ut ibi habitarent. Alii aderant peregrini propter festum; & hoc anno solito copiosiores advenerant, persuasum sibi habentes, Messiam appariturum. Quippe secundum prophetias, præsertim Danielis, constabat, ejusdem tempus esse completum: hæc erat totius Orientis opinio. Hi populi, ex tot nationibus mixti, in stuporem rapti sunt, cum Apostolos, omnes Galilæos, linguam, quæ cuique eorum propria erat, loquentes audirent.

Dan. 9. 25.

Jof. lib.

VII. p. 12.

Suet. Vesp.

c. 4.

Act. 2. 15.

Jof. de vita

c. 1020.

Tum verò S. Petrus ad eos: *Non sunt isti ebrii, ut vos cogitatis, cum non sit nisi hora diei tertia.* Non enim erat in more apud Judæos manducare diebus festis ante preces matutinas peractas, id est, horam sextam, aut meridiem. Sed

Spiritus

Spiritus S. addidit S. Petrus: *effusus est super eos juxta prophetiam Joelis.* Deinde cœpit illis prædicare Jesum Nazarenum, quem crucifixerant, hortatusque est, ut in ejus Nomine baptizari vellent, reciperent remissionem peccatorum, & dona Spiritus S. tria hominum millia hac vice conversa, & baptizata discipulorum numerum auxerunt. Hi perseverabant in doctrina Apostolorum, & eorum instructionibus intendebant. Quotidie simul erant in templo ad orandum, in domibus vero celebrabant fractionem panis, quod significat Eucharistiam, quam non nisi cum fidelibus baptizatis celebrare licebat; tum prandium summebant in lætitia, & simplicitate cordis. Omnes fideles bona sua ad communem massam afferebant, vendebant suas hæreditates, & prout cuique opus erat, distribuebatur.

Per manus Apostolorum magnum miraculorum numerum patrabat Deus, ita, ut omnis populus timore teneretur. Cum S. Petrus, & S. Joannes in templum ascenderent ad horam orationis nonam, id est, tertia pomeridiana, erat tempus Sacrificii vespertini, sedebat ad portam claudus, quadragenariô major, & nunquam ambulaverat. Is ab eis eleemosynam petiit; dixit autem ei Petrus: *Nec aurum, nec argentum est mihi, quod autem*

Sæculum I.

A. C. 34.

*Joel. 2. 28.**Act. 2. 41.**Jos. XIV.*
ant. c. 8.

Sæculum I.
A. C. 34.

habeo, hoc tibi do: in Nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula. Et statim sanatus est, intravit in Templum ambulans, & exultans. Omnis populus ad hoc miraculum concurrit, fuitque hæc S. Petro occasio altera Jesum Christum prædicandi. Tunc quinquies mille homines ad fidem conversi.

*Thalmud.
Cod Mid-
doth. cap.
I. n. 2.*

Sacrificatores, & templi, id est, Levitarum, qui portas diu noctuque custodiebant, Præfectus supervenere, cum Sadducæis frementibus, eoquod Apostoli Jesum Christum prædicantes, etiam resurrectionem mortuorum docerent. Igitur apprehensos carceri mandant. Altera die Sanhedrin convocatum, quod erat supremum Judæorum tribunal, constans ex cujusque Sacrificatorum turbæ Primoribus, Doctoribus Levitis, & omnium tribuum Senioribus septuaginta, & uno viris. Nec alia ad hoc Concilium deferebantur, quam res summi momenti, quales erant unius tribus delictum, vel integræ civitatis, ipsius S. Pontificis, aut falsi Prophetæ. Tunc temporis præcipui erant Annas, Caiphas, Joannes, & Alexander. Annas, aut Ananus erat *Nasi*, quod est Præses. Is fuerat ante aliquos annos S. Pontifex. Tunc enim ad tempus tantummodo SS. Pontifices erant, & Romanorum nutu, plerique ad unicum annum. Nihilominus Caiphas, Annæ gener

ner, per septennium hac dignitate emi-
 nuerat, quod in eo fuit singulare. Idem
 erat, qui IESum Christum ad mortem da-
 mnauerat, eumque in Concilio tenebat
 locum, ut Præses secundus dici posset.
 Joannes erat filius Anani, & Alexander,
 cognominatus Lyfimachus, fraterque Phi-
 lonis, cujus scripta manibus terimus, e-
 rat Judæorum ditissimus. Nec non ade-
 rant omnes SS. Pontificis propinqui. Cum
 consedissent in circulum, medio Præsede,
 producuntur Apostoli, interrogantur, in
 quo nomine hoc patrarint miraculum?
 & Petrus plenus Spiritu S. confidenter
 respondet: *In Nomine IESu Christi Na-
 zareni, quem vos crucifixistis.* Constan-
 tia hæc Petri, & Joannis admirationi fuit,
 scientibus, homines esse de plebe, & lit-
 terarum rudes. Cum vero miraculum
 negari non posset, nulla imposita pœna,
 sed tantum iis præceptum, ne ultra in
 Nomine IESu docerent, aut quoquo mo-
 do de eo loquerentur. Responderunt
 Petrus, & Joannes: *Ipsi judicate, si ju-
 stum est, vobis potius obedire, quam Deo,*
*nos enim quæ vidimus, & audivimus, re-
 ticere non possumus.* Sic dimittuntur. A-
 postoli autem redierunt ad Fidelium con-
 ventum, qui, audito, quod factum erat,
 egerunt gratias Deo, orantes, ut virtu-
 tem prædicandi Nomen Domini accipe-
 rent, & faciendi miracula, stabiliendæ ve-

Sæculum I.

A. C. 34.

Jof. II.

Bell. 25.

Sæculum I.
A.C. 34.

ritati. Facta hac oratione, locus, in quo congregati erant, contremuit, repletique sunt omnes Spiritu sancto.

§. IV.

Ecclesia Ierosolymitana.

Omnibus fidelibus erat cor unum, & anima una, nemo quid suum dicebat, sed omnia bona erant communia, ita ut
Act. 4. 32. nullus inter eos inveniretur pauper. Qui enim domus, & fundos possidebant, vendebant, & pretium ante Apostolorum pedes ponebant. Ita fideles se suis bonis
Matth. 19. 21. abdicabant, ut consilium Jesu Christi exquererentur omnia relinquendi, eumque
Aug. de Cathiz. c. 23. sequendi, & amplius nihil esset, quod eorum affectum erga urbem infortunatam
Matth. 24. 34. foveret, quam scirent ex Prophetia Christi destruendam, totamque regionem vastandam, antequam una generatio præteriret. Cæterum hoc charitatis vinculum, quo uniebantur, erat illud signum, quo Christus præceperat, discipulos suos ab omnibus aliis dignoscendos.

Esseni.

Erant à multo tempore etiam Judæi communiter viventes, dicti Esseni, tantumquam aliis sanctiores; inter omnes enim
Philo. quod. tom. pr. liber p. 876. Judæos hi virtutis opinione præcellebant. Magnas urbes vitabant, habitantes in opidis; eorum labor, agricultura, aut opificia innocua, & mercaturæ & navigationi operam